

၁၁:၁၁ မှုသည် ၁:၁၁ သို့

ဟိန်းဆက်သွင်

"11:11 to 1:11"

လောကီပညာနှင့် ကျွန်တော်သည် အလွမ်းဝေးလှ၏။ ကျွန်တော် ကျွမ်းကျင် ပိုင်နိုင်သည့် ပညာရပ်မှာ ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် လွမ်းဆွတ်ခြင်း အတတ်သာ ဖြစ်ကြောင်း သူငယ်ချင်း ကဗျာဆရာ တချို့က မှတ်ချက် ချဖူးသည် ။ ဒါကို သက်ထားဆွေလည်း သိသည် ။ သိလျက်သားနှင့် အဘယ်ကြောင့်များ ကျွန်တော့်ကို ကာလ ကြာရှည်စွာ လွမ်းစေသလဲ အချစ်ရယ်။

(11:11) ဟူသော ဂဏန်းတွဲမှာ အနောက်တိုင်း လောကီပညာအရ ထူးခြားမှု အရှိဆုံး ဂဏန်းတွဲ ဖြစ်ကြောင်း ထိုစဉ်က ကျွန်တော် ဂဃနဏ မသိခဲ့ပါ။

‘ကိုရေ ... သဲ ဖုန်းက နာရီကို အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်တာ (11:11) တဲ့ ၊ သိလား’ ဟု သူက ပြောရင်း ဖုန်းစကရင်ပေါ်ရှိ နာရီ ဂဏန်းကို ကျွန်တော့်အား ပြ၏။ ထိုနေ့က ကျွန်တော်တို့ ချစ်သူနှစ်ဦး စိတ်ဆိုးပြေစပြန်လည် ချစ်ခင်နေချိန် ဖြစ်သည် ။ အအေးဆိုင်လေး တစ်ဆိုင်မှာ ထိုင်ရင်း၊ ကျွန်တော်က နှစ်ရာတန် ဘာလီ ဖျော်ရည် တစ်ခွက်ကို သောက်ခဲ့

သော်လည်း သက်ထားဆွေကမူ ပုံမှန် လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်ကို နှစ်သက်စွာ သောက်ခဲ့ပါသည်။ ။

‘အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့ လဲ သဲရဲ့ ၊ နေ့တိုင်း ဒီအချိန်က မဖြစ်မနေ ရောက်တတ်တဲ့ အချိန်တစ်ခုပဲလေ’ ဟု ကျွန်တော်က သူ့ဖုန်းကို တစ်ချက် ကြည့်ရင်း ပြန်ဖြေသောအခါ သက်ထားဆွေက မျက်လုံးလေး ပင့်လှန်ကြည့်လျက် ... ‘ကို တကယ် မသိဘူးလား။ ဆယ့်တစ်နာရီ ဆယ့်တစ်မိနစ်က ထူးခြားတဲ့ ဂဏန်းတဲ့ ကိုရဲ့ ။ အဲဒီအချိန်မှာ ဆုတောင်းရင် တောင်းတဲ့ ဆုပြည့်တယ်တဲ့ ’ ဟု ရှင်းပြ၏။ ကျွန်တော်က ‘ဪ ...’ ဟု သာ ရေရွတ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထူးထူးထွေထွေ စိတ်မဝင်စားခဲ့။

‘ဆုတောင်း ကြည့်မယ် ကို။ ကိုနဲ့ သဲ ဘယ်တော့မှ မခွဲပါရစေနဲ့ လို့ သဲ ဆုတောင်းလိုက်တယ်’ ဟု သက်ထားဆွေ ပြော၏။ ကျွန်တော်သည် ထိုကိစ္စကို နည်းနည်းမှ မယုံပါ။ သို့သော် သက်ထားဆွေက ထိုသို့ ဆုတောင်းသောအခါ ဆုတောင်း ပြည့်စေချင်မိသည် ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ဆုတောင်းနှင့် ထပ်တူ ဆုတောင်းလိုက်သည်။ ။ ကျွန်တော့် ရင်တွင်းမှာ ကြည်နူး ရင်ခုန်ခြင်း တို့ သည် အလွန်ပြည့်နေခဲ့၏။

‘အဲဒီလို ဆယ့်တစ်နာရီ ဆယ့်တစ်မိနစ်ကို အမှတ်မထင် မြင်မိပြီး ဆုတောင်း ပြီးရင်လေ ... နောက်တစ်ကြိမ် အဲဒီလို အမှတ်မထင် ကြည့်မိတဲ့ အခါ တစ်နာရီဆယ့်တစ် မိနစ်ကို တန်းမြင် ရရင် အဲဒီ ဆုတောင်းက ပြည့်တယ်တဲ့ ကိုရဲ့ ’

ထူးခြားသည့် တိုက်ဆိုင်မှုဟု သာ ကျွန်တော် နားလည်မိသည်။ ။ ထိုနေ့က သက်ထားဆွေသည် သူနှင့် လိုက်ဖက်သည် ဟု ကျွန်တော် ပြောဖူးသည့် အဝါရောင် နောက်ခံပေါ်တွင် ရောင်စုံ အပွင့် အကွက် ကလေး

တွေ ဖောက်ထားသော ဝမ်းဆက် ဝတ်စုံကလေးကို ဝတ်ထားခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော် မှတ်မိနေပါသေးသည်။ ။

သတိထား ကြည့်ဖြစ်တာမျိုး မဟုတ်သော်လည်း ဖုန်းကို ဖွင့်၍ နာရီ ကြည့်လိုက်သည့်အခါ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဆယ့်တစ်နာရီ ဆယ့်တစ်မိနစ် ဖြစ်နေသော အခါမျိုးတွင် ဟိုတုန်းက သက်ထားဆွေ ပြောဖူးသည့် ‘ဆုတောင်းပြည့်တယ်’ ဟူသော စကားလေးသည် ကျွန်တော့် အသည်း နှလုံးနှင့် ပြေးဝင်တိုက်၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် (11:11) ဟူ၍ ဖုန်းစကရင်ပေါ်တွင် ပေါ်နေသည့် ဂဏန်းလေး လေးလုံးကို ငေးကြည့်ရင်း ‘သက်ထားဆွေ ကျွန်တော့်ဆီ ပြန်လာပါစေ’ ဟု (11:12) သို့ နောက်ဆုံး ဂဏန်းလေး ပြောင်းလဲမသွားခင် အချိန်အထိ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ရေရွတ် ဆုတောင်းဖြစ်သည်။ ။

(၁) ဂဏန်းတွေ၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ကျွန်တော်တို့ လက်ရှိတွင် လုပ်ဆောင်နေသည့် အရာကား အမှန်တကယ် လုပ်သင့် လုပ်ထိုက်သော အရာဖြစ်ကြောင်း၊ အား မလျှော့သင့်ဘဲ ဆက်လုပ်သင့်ကြောင်းကို ပြဆိုထားသည့် ကံကောင်းစေမည့် နိမိတ်ဟု အနောက်တိုင်း လောကီပညာမှာ ဆိုထားသည် ကို ကျွန်တော် ဖတ်ခဲ့ရသည်။ ။ နာမ်ပိုင်း

ဆိုင်ရာ နှိုးဆော်မှုကို ပြဆိုသော နိမိတ် ကိစ္စဟု လည်း ဆိုကြသည်။ ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ယခုအခါတွင် ကျွန်တော်သည် မထင်မှတ်ဘဲ ထိုဂဏန်းတွဲကို မြင်ရလေတိုင်း ‘သက်ထားဆွေ ပြန်လာပါစေ’ ဟု ဆုတောင်း မိသည် ကား အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။
